

Resolució OAC/DIR/2427/2025 relativa a la sol·licitud d'accés a la informació pública núm. 55/2025

Antecedents

1. En data 19.11.2025 va tenir entrada a l'Oficina Antifrau de Catalunya (en endavant, OAC) una sol·licitud d'accés a la informació pública (Reg. E-008290/2025), que va rebre com a referència SAIP núm. 55/2025. L'objecte de la sol·licitud era l'accés a una resolució del director de l'OAC identificada per la persona sol·licitant.
2. En data 24.11.2025 es va trametre a la persona sol·licitant l'acusament de la recepció de la seva sol·licitud d'accés en els termes de l'art. 27.5 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, Llei 19/2014, del 29 de desembre) i de l'art. 56 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i l'accés a la informació pública (en endavant, Decret 8/2021, de 9 de febrer).
3. La persona sol·licitant és la persona denunciante de les actuacions dutes a terme per l'Oficina i hi ha rebut comunicacions anteriors.

Fonaments Jurídics

Primer. Subjecció a la Llei de Transparència

D'acord amb l'article 1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya (en endavant, LOAC), l'OAC és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena

capacitat d'obrar, que s'adscriu al Parlament de Catalunya. La Institució té com a finalitat prevenir i investigar possibles casos concrets d'ús o destinació il·legals de fons públics o qualsevol altre aprofitament irregular derivat de conductes que comportin conflicte d'interessos o l'ús en benefici privat d'informacions derivades de les funcions pròpies del personal al servei del sector públic. L'OAC actua amb independència de les administracions públiques en l'exercici de les seves funcions.

Quant a l'aplicació a l'OAC de la normativa sobre transparència, accés a la informació pública i bon govern, d'acord amb l'article 3.1 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, l'OAC es podria assimilar al concepte d'entitats de dret públic que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per la llei que exerceixen funcions de regulació o supervisió externa sobre un determinat sector o activitat.

En conseqüència, i atès el que disposa l'apartat f) de l'art. 2, l'OAC té, als sols efectes de l'esmentada Llei, la consideració d'administració pública i per tant resta plenament subjecta a les disposicions de la Llei quant a transparència i a dret d'accés a la informació pública.

Segon. Admissibilitat

2.1 L'article 2 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, defineix la informació pública com «la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei», concepte que es complementa amb la previsió de l'apartat primer de l'article 19 relativa a la indiferència pel que fa a la forma o suport d'elaboració o conservació. L'art. 53 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, concreta aquest concepte legal en el sentit que la informació pública inclou tota la informació, qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen o poden legítimament exigir a terceres persones, com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions.

2.2. Un cop analitzada la sol·licitud presentada, es considera que la documentació que en conforma l'objecte s'encabeix en el concepte legal d'informació pública, i que és procedent admetre-la, atès que no hi concorre cap dels motius d'inadmissió previstos a l'article 29 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre.

Tercer. Previsions normatives d'aplicació quant a les limitacions aplicables

En el cas objecte d'aquesta Resolució, l'accés a la informació pública pretès per la persona sol·licitant té per objecte la Resolució

OAC/INV/2142/2025, de 21.10.2025, relativa a les actuacions d'investigació AI 057-07112022/389, tramitades arran d'una denúncia presentada per la persona sol·licitant, i que van finalitzar amb el trasllat de les actuacions a la Fiscalia General de Catalunya.

Per resoldre sobre la pretensió de l'actora d'accedir a la Resolució esmentada, caldrà tenir en compte les previsions normatives següents (i les que hi concordin):

- Quant a l'específica normativa aplicable a l'OAC, l'article 18.1 de la Llei 14/2008, de 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya determina que les actuacions de l'OAC s'han de portar a terme i han d'ésser tramitades assegurant en tot cas la reserva màxima per a evitar perjudicis a la persona o a l'entitat investigades i com a salvaguarda de l'eficàcia del procediment jurisdiccional o administratiu que es pugui iniciar a conseqüència de les dites actuacions.
- L'article 19 del mateix Text legal preveu que les dades obtingudes per l'OAC com a conseqüència de les potestats d'investigació i inspecció que aquesta llei li atribueix, especialment les de caràcter personal, tenen la protecció de confidencialitat establerta per la legislació vigent. L'OAC no pot divulgar les dades esmentades ni posar-les en coneixement d'altres persones o institucions que no siguin les que, d'acord amb les disposicions vigents, poden conèixer-les per raó de llurs funcions; tampoc no pot utilitzar aquestes dades amb finalitats diferents de les de la lluita contra la corrupció i contra qualsevol altra activitat il·legal connexa.
- En directa relació amb les previsions anteriors, relatives específicament a les actuacions de l'Oficina, pel que fa a la normativa d'aplicació general, l'art. 21.1 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, estableix que el dret d'accés pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries; per la seva banda, l'art. 69.3 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, preveu que s'entén que l'accés a la informació pública pot perjudicar la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries en la mesura que, entre d'altres, pugui obstaculitzar, dificultar o interferir una investigació en curs, destruir proves o sostreure els presumptes infractors o persones investigades de l'acció de la justícia o de l'activitat sancionadora de l'administració pública, així com qualsevol altra conducta que pugui comprometre el procediment en tràmit o entorpir o perjudicar l'èxit de les actuacions en curs.
- Caldrà tenir en compte que l'article 22 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, preveu que l'aplicació dels límits ha de ser

proporcionada a l'objecte i finalitat de la seva protecció i ha d'atendre circumstàncies del cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés.

- L'art. 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, preveu que les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud.
- L'article 24 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, preveu també uns criteris ponderatius en relació amb l'accés a la informació pública que conté dades personals que no entren en la categoria de dades personals especialment protegides.
- Finalment caldrà tenir en compte les previsions de la Directiva europea 2019/137, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, de protecció de les persones que informin sobre infraccions del Dret de la Unió i de la Llei 2/2023, de 20 de febrer, que la transposa, i que preveuen la protecció de les persones denunciants, i especialment de la seva identitat, perquè puguin aportar amb total confidencialitat la informació de què disposen a les autoritats competents, però també la de les persones afectades, enteses com a persones afectades, en els termes de la Directiva esmentada, les persones físiques o jurídiques a les quals es faci referència a la denúncia o revelació pública com les persones a les quals s'atribueix la infracció o amb les quals s'associa la infracció.

Quart. Qüestió prèvia a la resolució de la sol·licitud d'accés a la informació pública i anàlisi de l'accés a la informació sol·licitada

4.1. Com s'ha assenyalat, el primer paràgraf de l'art. 22 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, preveu que l'aplicació dels límits al dret d'accés a la informació pública ha de ser proporcionada a l'objecte i la finalitat de la seva protecció i ha d'atendre a les circumstàncies del cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la documentació sol·licitada.

Això comporta dur a terme un doble test consistent, d'una banda, en la valoració del risc de perjudici per a algun dels interessos o béns jurídics protegits per les limitacions legals i, de l'altra, en el cas que es constati el risc, ponderar-lo amb l'interès públic d'accedir a la informació (test de ponderació o de proporcionalitat).

En aquest supòsit concret concorren dos interessos legítims: un ve constituït per l'interès de la persona sol·licitant (denunciant) d'accedir a la informació pública; els altres interessos concurrents són els que protegeixen els límits previstos esmentats prèviament i, especialment en els articles 21 i 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre. Aquestes limitacions responen conjuntament a la necessitat de salvaguardar l'eficàcia de les funcions de supervisió i control pròpies d'un organisme de control extern com és l'Oficina Antifrau de Catalunya i també determinades dades personals especialment protegides per la normativa de transparència en coherència amb la normativa sobre protecció de dades.

En aquest punt, escau assenyalar que la presentació d'una comunicació per part de la persona informant no li confereix, per si sola, la condició de persona interessada en el procediment (art. 20.5 de la Llei 2/2023, de 20 de febrer). Per tant, amb caràcter general, les persones que presenten una denúncia davant l'Oficina no gaudeixen d'un dret reforçat a l'accés a aquesta documentació i cal avaluar-la d'acord amb les previsions de la normativa de transparència i l'altra normativa sectorial d'aplicació.

Cal posar en relleu en aquest punt que la Llei 2/2023, del 20 de febrer, ha determinat que l'autoritat competent ha de donar resposta a la persona informant (art. 20.3 de la Llei 2/2023, de 20 de febrer), resposta que es defineix a la Directiva 1937/2019 com a la informació facilitada a les persones denunciants sobre les mesures previstes o adoptades per seguir la seva denúncia i sobre els motius d'aquest seguiment, tal i com es va dur a terme en la comunicació de l'Oficina, notificada a la persona sol·licitant en data 14.11.2025.

4.2. En aquest context, i en el cas concret objecte d'aquesta Resolució, cal recordar que la persona sol·licitant demana tenir accés a la Resolució OAC/INV/2142/2025, de 21.10.2025, de finalització de l'actuació d'investigació 057-07112022/389 i de trasllat a la Fiscalia Superior de Catalunya.

En l'anàlisi de l'accés de la persona sol·licitant a la informació sol·licitada i, si en aquest cas poden concórrer eventuais limitacions d'aplicació, caldrà tenir específicament en compte el següent:

- En relació amb les actuacions d'investigació AI 057-07112022/389, tal i com és coneixedora la persona sol·licitant, com a conseqüència de l'anàlisi de la documentació presentada i de la resposta als requeriments fets per l'Oficina, es va acordar comunicar els fets a la Fiscalia Superior de Catalunya, mitjançant Resolució OAC INV/2142/2025, de 21.10.2025.

- La tramesa de les actuacions a la Fiscalia Superior de Catalunya va tenir lloc el dia 31.10.2025.
- El sentit d'aquesta resolució es va comunicar a la persona denunciada i, alhora sol·licitant d'informació pública, en data 14.11.2025 (Reg. S-005682/2025). Mitjançant dita comunicació se la va informar que la remissió es feia atesa la possible rellevància penal dels fets i les conductes posades de manifest a la denúncia.
- D'acord amb l'article 7.2 de la LOAC, l'Oficina Antifrau no pot investigar els mateixos fets que siguin objecte d'investigacions per part del Ministeri Fiscal i/o la policia judicial. En el supòsit que l'autoritat judicial o el Ministeri Fiscal iniciïn un procediment per determinar la rellevància penal d'uns fets que constitueixin alhora l'objecte d'actuacions d'investigacions de l'OAC, aquesta ha d'interrompre tot seguit les dites actuacions i aportar immediatament tota la informació de què disposi, a més de proporcionar el suport necessari a l'autoritat competent.
- En coherència amb aquest precepte, l'article 21.2 de la LOAC especifica que si en el curs de les actuacions empreses per l'Oficina Antifrau s'observen indicis que han tingut lloc conductes o fets presumiblement delictius, el director de l'OAC ho ha de comunicar al Ministeri Fiscal.
- Trameses les actuacions al Ministeri Fiscal, hem de constatar que a data d'avui ens trobem en l'esfera de la investigació penal, que ve configurada com a limitació per l'art. 21.1. b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre. A judici de l'Oficina, lliurar la documentació sol·licitada (on s'expressen les conclusions de l'OAC sobre els fets, en què s'apunten possibles responsabilitats i irregularitats en determinades actuacions administratives), sobre els mateixos fets que està analitzant la Fiscalia, interfereix sens dubte en la reserva de les actuacions tant del ministeri públic com de la instrucció penal, necessària per a la salvaguarda de la investigació, i entorpeix i perjudica, en aquests moments, l'èxit de les actuacions en curs.
- Insistent en la mateixa consideració, cal posar en relleu que els fets són en aquest moment objecte d'anàlisi en l'àmbit d'una autoritat que té caràcter preferent i que és la competent per determinar si aquells fets poden ser constitutius d'il·lícits penals, determinació que no correspon a l'Oficina, que només pot formular en aquest punt conclusions no declaratives de responsabilitat d'aquest tipus. Atès això, entenem que qualsevol informació que es donés sobre els fets, interfereix en aquella investigació del Ministeri Públic.

- A més, cal afegir que la difusió de la documentació sol·licitada, també perjudica drets de les persones afectades, especialment el dret a la presumpció d'innocència, el dret de defensa i el dret a la intimitat. Aquest possible perjudici a drets fonamentals també s'ha de tenir en compte com a límit a l'hora de ponderar l'accés sol·licitat. En aquest context, cal tenir en compte la limitació de l'art. 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, perquè la informació sol·licitada es projecta sobre dades personals que la normativa d'aplicació considera com a dades qualificades o especialment protegides, i que són relatives a la presumpta comissió d'infraccions penals o administratives (que no comporten l'amonestació pública de les persones eventualment infractores); no s'ha aportat a la sol·licitud el consentiment exprés de les persones afectades.

Per tot l'exposat, en aquests moments escau aplicar els límits esmentats, sens perjudici que quan l'Oficina rebí informació sobre la finalització de les actuacions del Ministeri Fiscal, puguin decaure els motius que han comportat l'aplicació de les limitacions legals aplicables a la sol·licitud d'accés a la informació pública en aquest punt i es pugui tornar a avaluar la sol·licitud d'accés.

Per tot això,

Resolc:

1. Denegar l'accés a la documentació demanada mitjançant la sol·licitud d'informació pública núm. 55/2025, d'acord amb la fonamentació de la part expositiva d'aquesta Resolució.
2. Fer pública aquesta resolució a la pàgina web institucional, una vegada que hagi estat comunicada a la persona sol·licitant, prèvia dissociació de les dades de caràcter personal.
3. Fer avinent a la persona sol·licitant que contra aquesta Resolució, que exhaureix la via administrativa, pot interposar recurs potestatiu de reposició davant del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la notificació d'aquesta Resolució (article 38 de la LTAIPBG i article 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú), o bé reclamació davant de la [Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública](#) en el termini d'un mes comptador des de l'endemà de la notificació de la Resolució (article 39 i 42 de la LTAIPBG), o bé directament un recurs

contenciós administratiu davant dels jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la notificació esmentada (articles 8.3, 25, 46 i concordants de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa).

Oficina Antifrau de Catalunya, a data de la signatura

 Miguel Ángel
Gimeno Jubero
Director

Fecha:
2025.11.27
18:41:29
+01'00'

En funcions (art. 11.3 de la Llei 14/2008, de 5 de novembre de l'Oficina Antifrau de Catalunya)